

Berichten

VI Congres van de International Society for Folk-narrative Research in Helsinki, 16-21 juni 1974.

De ca. 100 lezingen die op dit congres zijn gehouden, waren deze keer niet aan een bepaald thema gewijd, maar bestreken een groot terrein van het volksverhaalonderzoek. Problemen in verband met het verzamelen en catalogiseren van verhalen kwamen uitvoerig aan de orde — niet echter het projekt van de internationale sagen-catalogus —, verder de bepaling en afbakening van de genres (o.a. door middel van struktuuranalyse), het repertoire van bepaalde vertellers en sociale groepen, het gebruik van de computer bij de analyse en catalogisering van verhaalstof en beschouwingen over de verhouding tussen mondelinge en schriftelijke overlevering en de betekenis van de struktuuranalyse voor het volksverhaalonderzoek. De geleidelijke maar onweerstaanbare verschuiving van de belangstelling van de verhalen naar de context waarin de verhalen ontstaan, viel ook op dit congres waar te nemen. Men is steeds meer geneigd het vertellen als een onderdeel van het communicatieproces te beschouwen waaruit niet zomaar bepaalde stukjes vertelstof geïsoleerd kunnen worden. De ideeën en levensomstandigheden van verteller en toehoorder, maar ook persoonlijke overwegingen bepalen welke verhalen verteld worden en hoe. Om een greep op deze context te krijgen zal men de geijkte wijze van verzamelen moeten opgeven ten gunste van een meer op bepaalde vertelgemeenschappen gericht onderzoek. — A.J.D.